

jeno te Prjedowanja tych Prophetow
sazpili, jich pscheszehali a tehodla sabili,
ale su tejsch potom Krystuša teho Kne-
sa, kotrehož czi Prophetojo pschipo-
wachu, kschizowali.

Dženšnišchi Džen so runje tak stanje,
pschetož Krystus budže tolla kschizowa-
ny, niz jeno we swojej hegen Parscho-
ni, ale tejsch we jeho Stawach. My
chzyli radži kojždeho na ton prawy Pucž
teje Sbožnoszje s Janom pokazacž, a
recz: Bes Krystuša neje žane Woda-
wanje tych Rječow a wječne Žiwjenje.
Ale sčto so stanje? E žim swjernišcho
my tych Ludži wot swojich hegen Sskut-
kow wotczenemy, jako wot jeneho falsch-
neho Grunta, a jich ktej prawej Skati
Krystušeje pokazujemy, čím wjazy nas
naschi Pschecžiwizny sa Kezarjow wu-
dawaju a satamaju. Pschetož to s jich
Wuczbu psches jene nepschindže, kaž
kojždy wje, woni pokazuju do Kłoschty-
row, a klich wopornej Mšchi, djerža
Mšche sa te Dusche, a Vigilij (to je,
nozne Stawanje a Modlenje) wusta-
wja Bože Ssluzbe, bjehanu po Sswe-
czenju, kupuju Wotposchč etc. To pak
nerjeka na Krystuša pokazacž, ale nimo
Krystuša druhe Pucže pyttacž, so bychu
do Nebes pschischli. Temu my napsche-
cziwo recžimy a napominamy tych Lu-
dži, pschi Janowem Sswjetsenju sa-
wostacž, kotryž na Krystuša pokazuje.
To ton Bamž a jeho Stadlo snesž ne-
može, satamaju nas tehodla jako Ke-
zarjow, a dy bychu moli, bychu nam
runje tak ptaczili a dżakowali, kaž czi
Židži swjatemu Janej.

Ežohodla pak su woni naschi Ne-
pschecželjo, so nas žylje cžerpicz nemo-
ža? Žanej druhej Ursachi dla, hacž so
my s Janom prjedujemy, so dyrbja so
ponizowacž psched Krystušom, a so se-
wschitkej jich Božej Ssluzbu a s dobrny-
mi Sskutkami sa nedostojnych djeržecž,
so bychu jemu Cžrije wutryjeli. Psche-
tož to dyrbja woni žami posnacž: So
je Jan welje sweczischi byl, hacž woni,
tolla praji won: Ja nochžu, a nemo-
žu moju Sswjatosž kwalicz, jeli so ja jeno
ktej Nadži pschindž možu, so bych jemu
jeho Cžrije scžianucž aby setrjecž moč, da
chžu stem rad spokojom bydž.

Tajku Poniznosž chzyli my radži
psches to Evangelion pschihottowacž,
tehodla napominamy my po naschim
Hamteži kojždeho, so by so psched Rje-
chami paži a fromny byl, tolla pak na
tajku Fromnoscz swoj Troscht psched
Bohom nestajit, ale dyrbi, kaž Jan,
swoje dobre Sskutki a spraune Žiwjenje
sa stupnjaze Hadreschczo djeržecž, psche-
cziwo tej wofokej, cžistej, dokonjanej a
wulkej Praudoszi, kotruž nam nasch
lubny Knes Krystus psches swoje Cžer-
panje a Wumrecžje je saklužit. Ale ton
Bamž, czi Biskopojo, Michojo a Po-
pojo nochzedža sa nami, teje Ursachje
dla, woni nochzedža a nemoža to Do-
wjerjenje, do jich a tych semrjetnych swja-
tych Saklužby wotpožozicž.

Tehodla nepožadaju woni Džiel
mjecz, na tej Dobroczi a Saklužbi na-
sčeho Knesa Krystuša, ja nochžu pra-
jicz, so dyrbeli so tej žamej troschto-
wacž,